

GERARD PETRUS FIERET – Copyright Fieret: 05.05.2018 - 30.06.2018

Gerard Fieret by Sofie Crabbé in H ART #182, p. 27, on June 21st 2018

GERARD FIERET

Gerard Petrus Fieret, 'Untitled (seated woman in patterned dress open to waist)', ca. 1960s, © Gerard Petrus Fieret, courtesy Gallery FIFTY ONE

Compromisloos, anarchistisch, morsig. Het fotografisch oeuvre van Gerard Fieret (1924-2009) getuigt van een laissez-faire-attitude die bij zijn totstandkoming – tussen 1965 en 1975 – zeer bon ton was. Net zoals tijdgenoten als Miroslav Tichý, Ed van der Elsken en William Klein, was hij een outsider wiens oeuvre en persoonlijkheid onderling inwisselbaar is. Fieret, de zelfverkleerde 'fotograficus', leefde gulzig. "Ik wil het allemaal hebben. Mislukte foto's bestaan niet." In fotografeerkringen is Fieret alomtegenwoordig gekend. Bij het grote publiek blijft zijn werk tot nu toe ondergesneeuwd. Al komt hier geleidelijk aan verandering in. Recent was er de museale overzichtstentoonstelling die van Parijs (2016) naar Turijn (2017) en Den Haag (2017) reisde.

Momenteel is er een selectie verdienstelijke prints te bezichtigen in Gallery FIFTY ONE TOO. Een eerste solo van Fieret in een Belgische galerie. Er zijn enkel fotografische afdrukken te zien, de Haagse kunstenaar maakte ook schilderijen, tekeningen en gedichten, maar die blijven tot dusver onder de radar. De prints zijn afkomstig uit een privécollectie en waren nooit eerder in Europa te zien. Het werk leest als een opera buffa van het dagelijks leven. Het is een feest voor het oog. Op een zelfportret na, etaleert elke foto ontluikend vrouwelijk schoon. Fieret plukte de jongedames van straat of uit cafés. Met een tedere en liefdevolle blik legt hij de pose en blik van elk meisje afzonderlijk vast. Sommige spreiden een zelfbewuste flair tentoon. Andere loeren onzeker in de lens. Quasi altijd is er een speelse en impliciet erotische spanning.

Elk facet van de zwart-wit prints draagt bij tot de grafische aantrekkingskracht. Van een grove korrel of een wazig aangezet beeldfragment tot een zachte of net heel diepe contrastwerking en een ogenschijnlijk, onverschillige compositie. Het toelaten van toeval – tijdens elk stadium van de productie – was volgens Fieret de kern van zijn werk.

Opmerkelijk is ook het contrast van de keurige passe-partouts en de prints die het volstreckte tegendeel van verzorgd zijn. Het zijn objecten, getekend door de sporen van een achteloos bestaan. Volgens de legende lagen de afdrukken ten huize Fieret op de vloer. Er werd nonchalant over heen gelopen, wat meteen ook de kreuken, scheuren, krassen en vlekken verklaart. Regels zijn er om genegeerd te worden, zo wist Fieret als geen ander. Omringd door zijn duiven, leefde hij als een clochard. Tussen de rommel kon je in zijn hok nog eens een 'schat op zolder' vinden, zoals een jerrycan vol negatieven of een vuilniszak volgepropt met prints.

De buitenwereld ervoer Fieret als vijandig. Van het kunstestablishment gingen zijn tenen krullen. Die schilderde hij af als een 'fotolobby'. Angstvallig voor om het even welke vorm van diefstal – fysiek of intellectueel – voorzag hij elke print obsessief van een prominente handtekening en – vaak meerdere – copyright stempels, die achteloos lijken te zijn geplaatst, bijvoorbeeld op de boezem van een jonge deerne. Visuele pollutie? Geenszins. Deze grafische signatuur is onlosmakelijk verbonden met het werk.

Sofie CRABBÉ

'Copyright Fieret by Gerard Petrus Fieret' tot 30 juni in Gallery FIFTY ONE TOO, Hofstraat 2, Antwerpen. Open doza van 14-18 u. en op afspraak. www.gallery51.com